14/02/2022

ОБРЪЩЕНИЕ на Пловдивския митрополит Николай относно: експлоатацията на крематориуми

О Б Р Ъ Щ Е Н И Е

на Пловдивския митрополит Николай

относно: експлоатацията на крематориуми

Обични в Господа братя и сестри,

За огромно наше съжаление отново се налага да се занимаваме с темата за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне на човешки тела, т.нар. крематориуми. Поводът са сведенията, които получихме за намерения за разширяване и увеличаване на капацитета на допуснатия крематориум в град Пловдив и за изграждането на още един нов такъв.

Всички християни са чували фразата: „пръст си и в пръст ще се върнеш“ (Бит. 3:19). Бог е създал човека от пръст и е повелил след смъртта му тленните му останки да бъдат предадени обратно на пръстта. Това е

християнската вяра и това е християнската практика от повече от две хиляди години насам. Всеки кръстен християнин има правото да бъде погребан като такъв. Има свещеното право след смъртта тялото му да бъде положено в земята, където в покой да дочака деня на Великото Второ Пришествие Христово. Така са погребани нашите родители и нашите прадеди. Така държим да бъдем погребани и ние и нашите верни. Всеки знае какво е чувството, когато застанеш пред гроба на покоен роднина. Там, пред гробовете на нашите близки ние знаем и вярваме, че Бог е с тях и те са при Бога. Там ние чувстваме техния дух и чувстваме, че те са с нас. Изгаряйки телата на нашите близки, ние практически се отричаме от тях! Това е кощунство и спрямо мъртвите, и спрямо живите!

Кощунство е, защото тялото на християнина, живо или бездиханно, е храм на Светия Дух (1. Кор. 6:19), храм на живия Бог (2. Кор. 6:16) и с него не може да се прави каквото е угодно или удобно някому. Не може то да се осакатява приживе или изгаря след смъртта. С тялото на човека, създадено по Божий образ и подобие, трябва да се отнасяме с благоговение и свещен трепет. Към тези, които биха дръзнали да изгорят храм, или дори една икона, ние справедливо бихме се отнесли с презрение и бихме определили, че кощунстват и поругават Бога. Питам, не е ли още по-голямо кощунство да посегнеш на храма на живия Бог – човешкото тяло. Свети апостол Павел ни предупреждава, че „който разори Божия храм, него Бог ще разори“ (1Кор.3:17), се отнася в пълна степен и в пълна мяра и за онези, които поругават или допускат да бъдат поругавани човешките тела след смъртта им.

Доколкото разбираме, за разширяването на крематориум или за изграждане на нов крематориум, държавните органи е трябвало да проведат и са провели процедура по „оценка за въздействие върху околната среда.“ Интересно дали при тази оценка държавните органи взимат предвид въздействието на едно или друго „инвестиционно намерение“ и върху духовната околна среда? Важно ли е за тях, че освен, че ще дишаме въздух, замърсен с частици пепел от изгорени човешки тела, ние създаваме една отровена духовна атмосфера? Атмосфера на презрение към човека? Че благодарение на такива „инвестиционни намерения“ и на благосклонното отношение на държавните органи към тях, като към бизнес, се стига до там на човешкото тяло да се гледа чисто и просто като на отпадъчен материал? Като някакъв излязъл от употреба уред, захвърлен на вторични суровини, от който можем да извлечем и продадем полезните части, а непотребните останки да унищожим, разбира се, пак срещу заплащане? Нима не се вижда

пряката връзка между влошените човешки взаимоотношения през последните десетилетия и възникването на крематориумите, т.е. на идеята, че човешките тела могат да се горят? Нима разрушаването на духовната околна среда не е също толкова, ако не и по-страшно от физическото замърсяване и увреждане на природата, за която държавата и нейните органи толкова се грижат? Разбира се, органите по опазване на околната среда ще ми отговорят, че в техните закони подобни изисквания няма и че те не отговарят за духовното и за душата. Е, добре! Църквата обаче отговаря. Аз отговарям и всеки свещеник отговаря. По този въпрос и всеки мирянин – християнин и християнка, отговарят. И аз ви казвам, че изгарянето на човеци е поругаване на Бога, а Бог поруган не бива. Реализирането на подобни бизнес-намерения рано или късно ще свърши зле. Казвам го, за да не кажат, че не са били предупредени.

Разбирам, че градските гробища са препълнени и че общините изпитват затруднения при разкриването на нови и нови гробни полета. Един организационен проблем не може да става причина за създаване на морален и духовен проблем. Всеки от нас има скъпи покойници, които лежат в гробове, там, където сме родени, където сме израсли и където сме живели. Няма нищо по-редно и по-правилно, когато дойде часът всеки един от нас да се представи пред Бога, той да бъде положен в гробовете на своите родители, деди и прадеди. Да бъдем заедно с тези, които са ни създали и отгледали, и които ще се радват отново да бъдат заедно с нас, докато заедно чакаме Съдния ден. Искам да кажа, че в България има достатъчно гробове на покойници, които могат да приемат техните наследници и че аргументът, че наследниците трябвало да бъдат изгаряни като езичници, защото нямало места, е подвеждащ и неверен. Просто се опитват да ни накарат да свикнем с мисълта, че изгарянето на човешки тела е просто едно полезно начинание и бизнес, като всеки друг. След което да започнем да приемаме за нормална и всяка друга гавра с човека и с човешкото тяло. Както вече, ако забелязвате, започнаха.

В светлината на казаното по-горе, моля органите по опазване на околната среда, които провеждат процедури по оценка за въздействие върху околната среда (ОВОС) на инвестиционни проекти за изграждане на крематориуми (инсинератори за човешки останки или както и да ги наричат), или за разширяване на съществуващи такива, да възприемат настоящото Обръщение като категорично несъгласие на една обществена група – православните християни – с подобни инвестиционни намерения, като оказващи изключително зловредно влияние върху околната среда, духовна и

физическа. Ако ли ни кажат, че сме изпуснали някакви законови срокове за подаване на възражение, нека имат предвид, че Божият закон и произтичащите от него нравствени норми, на които се позоваваме, действат безсрочно.

Бог да ни е на помощ!

† Пловдивски митрополит Н И К О Л А Й

*Настоящето обръщение да се прочете от църковния амвон на 20.2.2022 г. – Неделя на Блудния син, след св. Литургия.

Още снимки

bg-patriarshia.bg